

BABILON PROŠLOSTI...I BUDUĆNOSTI

UVOD

Vrata Božija

GLAVA PRVA

Kad razmišljamo o mjestima na kojima su se događaji Biblije dogodali, mi obično vidimo Vitlejem, Nazaret, Galileju, možda Egipat, I svakako Jerusalem. Većina Biblijskih događaja dogodilo se u zemlji stotine kilometara daleko od ovog mjesta. To je mjesto poznato kao Mesopotamija, “zemlja između rijeka”. To je poznato također kao “koljevka civilizacije”.

Danas, većina starinske Mesopotamije leži među granicama

IŠTAR KAPIJA

Republike Iraka. Bagdad je glavni grad, divni moderni grad više od 4.5 miliona stanovnika. Mnogi ga smatraju starim gradom, pošto je bio uspostavljen u A.D. 762 od kalifa al-Mansura.

Bagdad je relativno novodošlica na Mesopotajski teren. Na Sjevernom i Južnom predjeu ima i drugih gradova, čija istorija se proteže unazat mnogo prije Isusova rođenja, mnogo prije Mojsije, i neki čak ranije od divnog starog Egipta. Oni se protežu iz samog početka vremena. Oni obuhvaćaju gradove kao Nineva, Nimrod na sjeveru, na jugu, Ur i Eridu kao i Susa. I najistaknutijih od svih njih je Babilon.

Babilon znači “vrata božija” i to je bio jednom jedan od usavršenih i ugladenih gradova na svijetu. Unutra njegovi veliki obranbeni zidovi, koji su obuhvaćali većinu grada njegova vremena, gdje su palate, hramovi i Viseće Bašte koje su smatrane među čudo starinskog svijeta.

Oni ne postoje više. Babilon je u ruševinama. Mali dio je iskopan od arheologa i dio toga je obnovljeno kao arheološki park od Iračkog Odjeljenja za Starinarstvo. Većina starog grada je pod pijeskom. Čak i rijeka koja je jednom protjecala kroz taj divni grad promjenula je svoj tok.

Babilon živi u različitom smislu. Kao Jerusalem i Rim, Babilon je više nego samo geografski položaj. Ime Babilona postao je simbol podpune zabune i ljudskog otpora Bogu. Dva puta u prošlosti-i još jednom u buduće-Bog će posredovati dramatično u ljudskom pokušaju da podigne “Babilon”.

Zbog ovoga, priča Babilona, kako je zapisano u historiji i proročanstvu, ima važnu pouku za cijelo čovječanstvo.

Iz Edena u Babel

Da bi shvatili značaj Babilona za nas danas, mi se moramo vratiti u nazad u vrijeme početka ljudske civilizacije.

U jednom smislu, priča Babilona počinje mnogo ranije nego što je bio grad sa tim imenom. To je započeto sa osnivanjem ljudske civilizacije na zemlji, kad je negdje u “zemlji između rijeka” Bog uspostavio vrt i stvorio prvo živo biće.

Biblija nam govori da je Tvorac stvorio čovjeka iz praha zemaljskog, i dunio mu u nos duh života "i posta čovjek duša živa" (1. Mojsijeva 2:7). Ovo prvo živo biće bilo je različito od svega onoga što je ranije bilo stvoreno. Pošto je Bog stvorio sva druga bića po njihovoj vrsti, On reče: "Da načinimo čovjeka po svojemu obličju" (1. Mojsijeva 1:26).

Pošto je čovjek stvoren po Božijem obličju, tu je bila velika razlika-svojstvo, a ne samo na količinstvenu razliku-između životinje i ljudskog bića. Životinje nemaju sposobnost da pitaju što je moralno prihvatiti ili što je pravilno a što je nepravilno. One ne postavljaju pitanja velikog značaja postojanja ili istažavaju besmrtnost. Ljudi to rade, i to je ono što ih razdvaja. Ljudska bića su stvorena sa "njihovim umom vlastitim" i Bog želi znati kako oni upotrebljavaju taj um.

Zabranjeni Plod

Mnogi narod je upoznat sa pričom o Adamu i Evi i zabranjenom drvetu u Edemskom Vrtu. Ali u stvari malo ih znade taj značaj. Edemski Vrt bio je pažljivo planirano mjesto boravišta. Dok su Adam i Eva pazili na vrt, oni bi se učili da ga rade i da ga čuvaju (1. Mojsijeva 2:15).

Bog ih je upozorio na dva drveta u vrtu. On je dao Adamu i Evi pravo da jedu plod sa "drveta života". Ovo drvo je predstavljalo Božiju konačnu svrhu za stvaranje čovjeka-da može imati život! Ne samo privremeni smrtni opstanak već vječni život.

Drugo drvo u vrtu bilo je drvo "znanja dobra i zla" ali je Bog postavio to jako strogo "nepristupačno". Tu je bilo nekih oblića stavlajući taj red izvan ljudske mogućnosti da razumije ili kotroliše. U nekim djelovima, Bog je znao najbolje i ljudi trebaju da uzmu Njegovu riječ kao takvu. "Jer u koji dan okusiš s njega, umrijećeš. (1. Mojsijeva 2:16-17).

Da li je čovjek poslušao?

Odgovor na ovo pitanje odlučice pravac kroz koji će ljudski napredak ići. Da li će ovo novo stvorenje, koje je stvoreno po Božijem obličju, ostati pod vlasti Boga? Ili će čovjek i žena izabrati da idu svojim vlastitim putom, odlučujući sami od sebe što je dobro a što je zlo? To je bio odlučni moment u ljudskoj istoriji.

Ulazak Sotone

Na ovu pozornicu izlazi Sotona, u obliku zmije ulazeći u sliku. On je posijao sjeme sumnje u Evin um. Drvo je bilo divno; plod je izgledao dobar za jelo. Ako to drvo predstavlja vlast ili moć odluke što je dobro a što je zlo, zašto Bog nije želio da Adam i Eva uberu ga? Zato, razjasnio je Sotona, Bog zna da "će vam se u onaj dan kad okusite s njega otvoriti oči, pa ćete postati kao bogovi i znati što je dobro a što zlo" (1. Mojsijeva 3:5).

To je stvarno bilo iskušenje. Prvo Eva pa onda Adam podlegao. Bog je vidio ono što je On želi da vidi. Ova nova stvorenja, stvorena sa umom koji može misliti i izabrati, može i hoće izabrati neposlušnost. To je bila ozbiljna stvar. To je bila stalno Božija namjera da živa bića, stvorene po

Njegovom obliku, budu na pokon kao Bog. Ali ne sve dok se ne nauče da se ponašaju kao Bog.

Pošto su oni izabrali neposlušnost, Adam i Eva i njihovi potomci trebaju da uče posljedice te odluke. Inače, to bi značilo vječnu zabunu, rasprave, prepirke, i osujećenje, i život vječni nebi bio vrijedan života!

I tako Bog je izagnao Adama i Evu iz vrta. On ih nije napustio u potpunosti, ali zabranivši im pristup k drvetu koje dava duhovno razumjevanje, čovjek će na kraju biti prisiljen da se uči kroz teško hladno iskustvo da poslušnost Bogu je jedini put kojim se treba ići. Kad su Adam i Eve ostavili Edemski Vrt iza njih, ljudska rasa uzela je prvi korak u pravcu Babilona.

Kula Babel

Uzelo je više od 17 vjekova čovječanstvu da ode od bezgrešnog Edena k svom prvom pokušaju da podignu Babilon.

Biblijski zapisi pokazuju nam da je to bilonasilno vrijeme u istoriji. To je započelo kad je Kajin ubio svog brata Abela, i dostiglo je do potopa u kome je ljudski život, izuzev Nojeve familije, uništen.

Kad se voda potopa osušila, Bog je izveo Noja i njegovu familiju iz kovčega. On ih je uputio da odpočnu ponovo, žive i u slozi s stvorenjem i jedan s drugim.

To je bila mogućnost novog početka. Neki su poslušali, ali želja za svojeličnom voljom i samostalnošću bilo je veliko iskušenje. Staro raspoloženje ubrzo je uzelo maha dok su muško i žensko zamišljali da oni znaju bolje od Boga. Nekoliko godina rovašenja poslije Potopa grupa putnika doputovala je u Mesopotamiju. Dok su putovali “nadoše ravnicu u zamlji Senarskoj, i naseliće se ondje” (1. Mojsijeva 11:2).

Bio im je potreban početak, centralno zborna mjesto. Ravnica Senara izgledala je kao idealno mjesto. Tu su oni našli sredstva i materijal za građenje čvrstog grada, ali to neće biti kao jedan obični grad. “i bijahu im opeke mjesto kamena i smola zemljana mjesto kreča. Poslije rekoše, ‘hajed da sazidamo grad i kulu, kojoj će vrh biti do neba’” (1. Mojsijeva 11:3-4).

Odnoseći se na Jevrejskog istoričara Josefasa, voda tog naroda bio je Nimrod, Nojev unuk sin Hamov. Biblija nam govori da je on postigao ugled kao “dobar lovac pred Gospodom” (1. Mojsijeva 10:9) izraz koji znači suprostavljanje Bogu.

Bilo je mnogo slikarskih prikazivanja kako je Kula Babela mogla izgledati. Mnogi su sanjarski, neki podrugljivi. Kula je bila skoro sigurna manje nego poletna građevina. Ravnica Senara je ravna,

Slikarski prikaz bibliske Kule Babela

i čak i danas građevina stotine stopa visoka može se vidjeti stotine kilometara u daljini. Kula koja “biti do neba” nije trebala biti mnogo velika da bi bila obilježje u tom predjelu. Stav graditelja je bio “da steku sebi ime, da se ne bismo rasejali po zemlji” (1. Mojsijeva 11:4)

Ovo nije bilo Božija namjera. Zemlja je trebala biti namnožena, i ljudska rasa preinačena. Bog je dozvolio zidarima da produže da rade na kuli jedno vrijeme

(Samerijanska tradicija ima to dvije godine), ali na kraju On je odlučio da posreduje. "A Gospod side da vidi grad i kulu, što zidahu sinovi čovječiji" (1. Mojsijeva 11:5).

Mala, zabačena od opeka kula, istaknuta bestidno na ravnici predstavljala je nikakvu pretnju Bogu, ali to je bio simbol oznake i izražaja samo-svojeg uvjerenja, istaknuti stav koji su imali Adam i Eva i njihovi potomci u nevolji. Bog nije htio dozvoliti takav napredak da se produži bez obustave.

Pometnja Jezika

Biblija nam govori da u to vrijeme čovječanstvo je imalo isti jezik (1. Mojsijeva 11:1). Drugi jezici su postojali prije Potopa, to je svakako logično da su prve generacije potomaka Noja imali isti familiski jezik. To je bio jedan od velike koristi, ali ova mlada civilizacija jasno je napredovala u pogrešnom pravcu.

Dok je Bog posmatrao napredak Babela, On je znao što treba da se uradi. On nije htio sprečiti njihov izabrani put, ali On ih je usporio.

Prva knjiga Mojsijeva govor nam što se dogodilo. "i reče Gospod, 'gle, narod jedan, i jedan jezik u svijuh, i to počeh raditi, i neće im smetati ništa da ne urade što su naumili. Hajde da sidemo, i da im pomješamo jezike, da ne razumiju jedan drugoga što govore'" (1. Mojsijeva 11:6-7).

Zidari nisu mogli da se sporazume između sebe, i građevina Kule Babela je stala. Familije su krenule drugim putem, da bi bile raseljene po cijeloj zemlji i na kraju da postanu plemena i nacije.

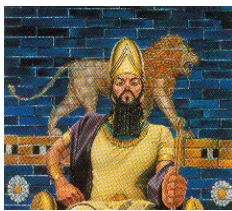
To je bio prvi put da je Bog posredovao u podizanju "Babilona", ali to neće biti posljednji.

GLAVA DRUGA

"Zar Ovo Nije Veliki Babilon?"

Pod Navuhodonosorovom upravom, Babilon je postao veliki i mnogo upadljiv grad starog svijeta.

Ratovi su često potresali koljevku civilizacije. Mesopotamija bila je mjesto mnogih borbi kroz vjekove koji su slijedili pokušaj zidanja Kule Babela. Grad

Babel-ili Babilon kako nam je to poznato u kasnijoj istoriji-podizao se i padao. Podignut na obali rijeke Eufrata, Babilon je bio napadan i razoren nekoko puta, ali se podizao iz razvaline čak mnogo boljim nego ranije. Pod Hamarabi Babilonci su kontrolisali carevinom koja se proširivala od Persiskog Zaljeva do gornjeg dijela Tigris rijeke. U sredini-drge milenije B.C. ova dinastija je pala u ruke neprijateljima.

Babilonska sila je opala. Drugi sad imaju kontrolu nad Mesopotamijom. Kroz nekoliko vjekova Babilonski upliv igarao je jako malu ulogu. U 612 B.C. Asirska prestolnica, Ninevet, pala je zajedničkoj sili Babilonaca i Medijanaca. Sedam godina kasnije, Babilonci (takoder poznati u Kralja Navuhodonosora vrijeme kao Haldejci) pobjedili su Egipatsku vojsku Faraona Neho na Karšemišu i Babilon ješ jednom postaje vladarska sila u predjelu pod vodstvom istaknutog Navuhodonosora.

Navuhodonosor bio je ambiciozan i sposoban vladar, koji je isplanirao veliki građevinski program dvora, hramova i sve što je trebalo za njegovu prestolnicu. Pod njegovom upravom, Babilon je postao jako ugledan grad svijet koji je ikad bio tih vremena.

Što Navuhodonosor nije mogao shvatiti da njegov uspon na vlast je bio dio svetog plana. Ponosni kralj vidio je sebe kao neospornog gospodara svijeta. Bog je izabrao ovaj momenat da ga malo istrenira, i sve one koji slijede njega, koji su u stvari kontrolisali sudbinu naroda. Njegova kraljevina suočiće se s nacijom koja nije bila kao druge koje je on pokorio.

Ta nacija bila je Juda, ostatak kraljevine Izrailja koje je bilo uspostavljeno od Boga kada je On izveo njihove potomke iz Egipetskog ropstva prije nekih 800 godina ranije. Oni su bili izabrani narod, koji su ušli u ugovor sa Bogom. Njihova sudbina nije ovisila o njihovoj vojnoj sili, ili moći njihova jedinstva, već da ili će ili ne održavati Božiji zakon.

Pad Jude

Tu je bilo vremena kad su oboje Babilon i Juda održavali razdaljenost ali mirovni odnos kad su oboje bili pod Asirskom vlasti. Biblija nam govori kako su, oko stoljeće ranije, Babilonci poslali poslanike kod Judina kralja Jezekeje da mu čestitaju na njegovoj oporavki od ozbiljne bolesti. Jezekeja je pokazao poslanicima Babilona dragocjenosti Hrama, podignut od prijašnjeg kralja Solomona. Ovo se pokazalo kao skupa greška (Vidite 2. Carevima 20:12-19).

Babilonski osjećaj prema Judi promjenio se pošto su oni bili glavni upravitelji tih predjela. Navuhodonosor je zahtjevao poslušnost i porez od kralja Jude, koje je sad već bilo u ozbiljnom opadanju. Babilonci su napadali, svakog puta su odvodili zarobljenike i odnosili plijen. Jerusalim je pao i Hram je bio razoren u Julu 587 B.C.

Navuhodonosor doveo je mnogo inteligentne i sposobne od svojih stranih robova u svoj dvor da bi dobili specijalnu obuku jezika i literature Haldejaca (Danilo 1:3-4).

Pozornica je postavljena za neobično druženje između velikog Babilonskog kralja i mladog Jevrejskog zarobljenika po imenu Danilo. Nalazimo priču Danilovog drugarstva s kraljom i knjizi Biblije koja nosi njegovo ime.

Što nisu ni Danilo ni Navuhodonosor razumjeli u to vrijeme da su oni živjeli na medi važnosti historije. Skorom hiljadu godina, Bog je radio sa svojim izabranim narodom Izrailja i Jude. On im je slao upozorenja i upozorenja o onome što će se dogoditi u koliko ne budu slušali, ali oni nisu poslušali. Stoga je Bog dozvolio da budu odvedeni u ropstvo od neprijateljskih naroda unaokolo. Stanovnici Samarije, Izrailjeve prestolnice, bili su odvedeni, u ropstvo 721 B.C., od Asiraca. Sad je Juda pala žrtvom sile Navuhodonosora. Izgledalo je da je došao kraj naciji koju je Bog izveo iz Egipta i postavio ih u obećanu zemlju. U stvari, kako se jedan događaj Božijeg djela sa čovjekom završavao, drugi je već započinjat.

U nekoliko dramatičkih videnja, Bog je izložio pokret budućih događaja.

Pouka Kralju

Jednu noć Započeo je Navuhodonosor sa čudnim snom. Ni jedan od madioničara i zvjezdara u njevoj službi nisu mogli da mu razjasne san. Danilo je

bio pozvan i sa Božijom pomoći bio je sposoban da mu kaže što san znači. Možete pročitati cijeli događaj u drugoj glavi knjige Danila.

Danilo je opomenuo kralja da je on vidio veliki lik, sa glavom od zlata, prsi i mišice od srebra, trbug i bedra od od mjedi, goljeni mu od gvožđa, a stopala koja od gvožđa a koja od zemlje. On je onda razjasnio znak lika koji je predstavljao dolazeće kraljevine koje će vladati svijetom u nadalje. Navuhodonosorov Babilon bio je prvi, prestavljen sa zlatnom glavom. Poslije će pasti dolje, koje će biti zamjenjeno od druga tri. Na pokon Bog će uništiti te kraljevine i uspostaviti Svoje carstvo na zemlji.

Ovo nije bilo što je kralj Navuhodonosor želio čuti. Zar on nije svemogućići “kralj nad kraljevima”? Zar on nije taj kome treba da se obraća “Kralj, koji živi vječno”? Njegov Babilon bio je veličanstveni grad koji je svujet ikad vidio. To se nije moglo zamisliti da ta slava može nestati. Bog je dao ovome kralju pouku ponizno što je on bio prvo protivan da prihvati. Bog je upotrebio ovu situaciju ne samo da nauči Navuhodonosora, već sve koji će ga slijediti na položaju vode, jako važnu pouku.

U knjizi Danila glava 4, drugi san je uplašio kralja jako mnogo. On je vidio veliko drvo koje je posječeno i ostao je samo panj. On je opet pozvao Danila za razjašnjenje. Danilo je razjasnio kralju da je taj san bio upozorenje od Boga. Veliko drvo predstavljalo je Navuhodonosora, koji će uskoro biti posječen.

Kralj nije uzeo Danilovo tumačenje ozbiljno. Četvrta glava Danila nam govori što se dalje dogodilo. “Poslije dvanastog mjeseca hodaše po carskom dvoru u Babilonu, i progovori car i reče: ‘nije li to Babilon veliki što sam ja sazidao jakom silo svojom da je stolica carska i slava veličanstvu mojemu?’ Te riječi još bijahu u ustima caru, a glas dode s neba: ‘tebi se govori, care Navuhodonosoru: carstvo se uze od tebe! I bićeš prognat između ljudi, i živjećeš sa zvjerima poljskim, hranićeš se travom kao goveda, i sedam će vremena proći preko tebe dokle poznaš da višnji vlada carstvima ljudskim i daje ga kome hoće’. U taj čas ispuni se ta riječ na Navuhodonosoru” (Danilo 4:29-33).

Navuhodonosorovo ludilo trajalo je sedam godina. Na kraju tog vremena njegov um se povratio. On je naučio svoj zadatak. On je to upotrebio za napredak u svojim vlastitim riječima u Danilu 4:34-37: “Ali poslije tog vremena ja Navuhodonosor podigoh oči svoje k nebu, i um moj vrati mi se, i blagoslovi višnjega, i hvalih i slavih onoga koji živi do vijeka, čija je vlast vječna i carstvo od koljena do koljena...U to vrijeme moj um vrati mi se, i na slavu carstva mojega vrati mi se...”Sada ja Navuhodonosor hvalim, uzvišujem i slavim cara nebeskoga, čija su sva djela istinita i čiji su putovi pravedni i koji može oboriti one koji hode ponosito”.

Navuhodonosorovo iskustvo treba da bude upozorenje svim vladarima Babilona. Navuhodonosorov nasljednik prijestola bio je njegov sin koji nije bio popularan Amel-Marduk (562-560)-zli Merodah iz zapisa. On je, također bio ubijen i naslijedio ga je njegov pašanac Nergal-šara-usur (Neriglisar) (560-556), general i zet Navuhodonosora. Poslije smrti Nerigliserera pod nejasnim okolnostima, njegov mladi sin, Labaš-Marduk, vladao je tri mjeseca kad je bio uklonjen pobunom.

Nabu-aid (Nabonidus) došao je na prijestol. Njegov sin i krunisani princ bio je Bel-šar-usur (Bibliški Valtasar).

Valtasar je bio ponosit i drzak kao što je jednom bio i Navuhodonosor. I ako je Babilon bio u to vreme pod opsadom neprijatelja, Valtasar je ostao nezabrinut, vjerujući da će gradska utvrđenja održati ga obezbeđena. U Danilovoj, glavi 5, čitamo da je on pripremio veliku gozbu. U velikoj predstavi taštine, on je naručio ručak i piće u zlatnom i srebrenom sudu odnešenim iz Hrama Božijeg iz Jerusalima.

Čak kad je on sjedio i uživao, društvo je bilo zapalo u tišinu kad se tajanstvena ruka pojavila i počela da piše po zidu kraljevske sobe. Ni jedan od kraljevih mađioničara nije mogao da to pročita. Još jednom Danilo je bio pozvan. On je razjasnio da je napis došao od Boga. Bog je doveo ponosnog vladara upravu Valtasara kraju. Babilon je bio gotov. Kraljevina je bila podjeljena između Medijanaca i Persijanaca, koji su ulazili u grad dok su oni o tom govorili.

Te večeri, Oktobra 539 B.C., Bog je posredovao u aferi Babilona opet. Što se dogodilo bilo je dramatično potvrđenje Božije ranije ruke u historiji. Bog je preokao kraj Babilona, u jednoj potankom proročanstvu izjavljene od proroka Isaie, skoro dvije stotine godina ranije.

Pad Babilona

Isaia ja je preokao da će Bog omogućiti kralja Kira po imenu, da će pobjediti

mnoge kraljevine koji će na kraju postati njegova kraljevina. "Ovako govori Gospod pomazaniku svojemu Kiru, kojega držim za desnicu, da oborim pred njim narode i careve raspašem, da se otvaraju vrata pored njim i da ne budu vrata zatvorena" (Isaia 45:1).

"Dupla vrata" koja se neće zatvoriti ili zaključati odnosi se na čudnovati način na koji je Kirus bio u mogućnosti da osvoji grad Babilon.

Sa njegovim ogromnim zidovima, Babilon je izgledao nepobjediv s polja. Kad je Kirusova vojska opkolila grad, Valtasar i proročanska ruka na zidu. Babilonci su se rugali! Svjesni njegove namjere, oni su sklonili hranu u skladišta za mnogo godina, i mogli su izdržati opsadu bez sumnje. Nepoznato Babiloncima, ipak, Kirus je imao plan. Neki od njegovih ljudi odvrćali su Euftrat Rijeku, koja je normalno tekla kroz velika riječna vrata kroz grad. Oni su iskopali kanal odvrativši rijeku u staro jezero. Rjeka je uprzo spala, omogućivši Persijance da se provuku ispod vrata i uđu u Babilon za vrijeme mraka.

Kirus je također imao špijune u gradu, koji su u određenu noć odključali nekoliko ulaznih vrata-prorečena "dupla vrata"-u zidu koji se prostirao uzduž rijeke. Kroz ta vrata, Kirusova armija ušla je u grad. Babilonci su bili iznenađeni i nisu pružili opasan odpor.

Tako je bio velik taj grad, kada je jedan dio bio okupiran, oni koji su živjeli u sredini Babilona nisu uopšte ni znali što se dogodilo u gradu. Slaveći što je izgledalo kao doček Nove Godine, oni su produžili s njihovom proslavom sve dok istina nije postala stvarnost.

Veliki grad starog svijeta je propao! (Kroz nekoliko vijeka, polagano je opao i na kraju postao ruševina).

Vrijeme "zlatne glave" došao je kraj. Sad kraljevina koja je predstavljala prsi i mišice kontrolisaće svijet za vrijeme. Medijsko-Persijsko carstvo vladalo je nad Babilonom i mnogim državama za nešto oko dva vijeka, sve dok nisu pali naletu Aleksandra Velikog (trbuh i bedra od mjedi Navuhodonosorovog lika). Aleksandar je htio da napravi Babilon njegovom prestolnicom, ali njegov san je bio sprečen kad je umro od groznice, vjerojatno u prestolničkoj sobi Navuhodonosora staroj palati.

I godinama koje su slijedile, pustinja je postepeno osvajala. Babilonske palate i hramovi su se srušili. Dolazeći pjesak zatrpao je vrt i vodojaže. Čak i rijeka je promjenula svoj tok. Navuhodonosorov jednom veliki grad nestao je. Ali u drugom smislu, to nije bio kraj.

Babilon nam govori o drugom Babilonu-odreden da bude najveći od svih! Nalazimo to u posljednjoj knjizi Biblije-knjiga Otkrivenja.

Glava Treća

'Tajna, Babilon Veliki'

Biblisko proročanstvo otkriva da velika vojna i ekonomska sila-"Babilon veliki"-zavladaće svijetom.

Knjiga Otkrivenja često se smatra da je jedna od najtežih knjiga Biblije i da se teško razumije. Njena čudovata prikazivanja, neobična viđenja i zamršeni jezik vara svjetovnjake i naučnike isto tako. Ipak ta je knjiga s namjerom da otkrije-a ne sakrije. Ona je data od Isusa Hrista Jovanu, posljednjem orginalnom živom apostolu, tako da Crkva može razumjeti postavljene događaje koji će se dogoditi između njihova vremena (kasniji kraj prvog vijeka A.C) i povratka Hrista na zemlju da uspostavi Carstvo Božije.

Događaje koje opisuje dogodiće se u vrijeme koje Biblija zove "kraj vrenena", u svijetu koji je različit onome što mi znamo danas. Otkrivenje je postavljeno u buduće-ali ne bliskoj budućnosti. To opisuje niz događaja koje će dovesti ljudstvo u vrhunac krize nepoznate u ljudskoj istoriji.

Da započnemo sa pričom u glava 17, na središtu gdje vijek grabeži, nereda i zloupotrebe na kraju je stiglo ljudsku rasu. Veliki dio zemlje bi će razoren ratovima, pomorom i zarazom, Tako da je civilizacija dovedena na rub propasti, svjetska afera je obuhvaćena sa neobičnom silom. Otkrivenje pokazuje položaj ovako: "i vidjeh ženu gdje sjedi na zvijeri crvenoj koja bješe puna imena hulnijeh i imaeše sedam glava i deset rogova" (Otkrivenje 17:3).

Veći dio informacija u knjizi Otkrivenja otkriveno je u simbolima. Ova čudnovata zvijer i druge slične su opisane na nekoliko drugih mjesta kroz Otkrivenje. Druga proročanstva jasno govore da oni predstavljaju niz uprava koji su kontrolisali teritoriju jednom pod upravom starog Rimskog Carstva i njenih nasljednika. Rimsko carstvo je palo u A.D. 476, ali je Rim imao besprekidni upliv, osobito na centralnu Evropu.

Nasljedne uprave osnovane na Rimskom modelu upravljale su predjelom skorom stalno od pada Carevine pa do danas. Ali Otkrivenje 17 opisuje više Žena i Zvijer Otkrivenja 17 nego pokrajinsku silu.

Jovan je opisao ženu koja jaši zvijer ka “veliku kurvu koja sjedi na vodama mnogijem s kojom se kurvaše carevi zemaljski, i koji žive na zemlji opiše se vinom kurvarstva njezina” (Otkrivenje 17:1-2). Ova velika kurva ima upliv koja je mnogo veća od one koju je imala u starom Rimskom Carstvu. Ko je ona što može rukovati takvom silom? Svakako da nije to neka persona. Kao i zvijer, ona je simbol.

“I na čelu njezinu napisano ime: TAJNA, BABILON VELIKI, MATI KURVAMA I MRZOSTIMA ZEMALJSKIM...I žena koji si vidio, jeste grad veliki, koji ima carstvo nad carevima zamaljskim” (stih 5, 18).

Babilon opet! Nije ovoga puta ograničeno na grad. Babilon je prestavljen kao kurva, prostitutka, koja zavodi i utječe na sudbinu svijeta. Ostatak Otkrivenja 17 opisuje napastan i žestok isvijet, zajašen ženom na zvijeri. Zajedno oni pripremaju stanovnike na zemlji da se bore protiv dolazećeg Mesije.

Ovo stvarno nije svijet koji smo mi znali danas. Mi imamo naše nezgode, ali mi nismo bili u ovakvoj krizi kakva je sad. Me nemamo svijet mira i izobilja za sve narode, ali vode glavnih nacija su osjetljivi, svjesni ljudi i žene. Usprkos njihovih razlika, oni imaju dovoljno razuma i samopouzdanja da ne obore dolje civilizaciju. U nekom smislu tu izgleda da ima napredka u internacionalnoj saradnji danas nego u bilo koje drugo vrijeme od početka ovog vijeka.

Onda kako je ovaj mračni svijet opisan u Otkrivenju će doći? Velike promjene u svijetskom problemu same se ne događaju. One su prouzrokovane, čak i ako veliki dio naroda ne vidi što se događa.

Ovo je zbog toga što mnogi od nas nastojimo da razumijemo novosti u smislu glavnih događaja, kao ubistva, pobune ili objava rata. Mi zaboravljamo da su ovo samo konačni događaji pritiska koje se postepeno podiže ponekad decenijama. Moć ekonomije mnogo je uplivnija u okvirenju osjećaja u svijetu više nego što mi shvaćamo.

Za primjer, u 1920, malo je naroda vidjelo Veliku Dipresiju, pojavu Nacističke Njemačke, i Drugi Svjetski Rat. Korjen ovih nevolja bio je usađen čvrsto s ekonomskom i diplomatskom odlukom učinjenom u godima poslije Prvog Svetskog Rata.

Onda za četiri decenije poslije Drugog Svetskog Rata, Istok i Zapad škilji li su jedni na druge preko Željezne Zavjese. Izgledalo je da nesigurnost stau-kvo će samo biti održavano sa utrkom naoružanja. To je bio ekonomski pritisak, učinjen sa donošenjem odluke učinjene po završetka rata, da je većinom bila odgovorna za uznemirenost sile i slom diplomatskog klade-pekmeza, što je pomoglo prošlu promejnu u Evropi.

Tako isto kroz svijet opisano u knjizi Otkrivenja može izgledati nemogućim sada, ako mi posmatramo pažljivo mi možemo vidjeti kako budućnost može biti zagospodareno sistemom kao “Babilonom velikim”.

Zatrubiti Uzbunu

Tu nikad nije bilo vrijeme kao danas. I ako imamo nečuveni srću i napredak, to je postignuto cijenom. Mi se sada počinjemo susretati s činjenicom da je naša

civilizacija postala kritična, i možda konačni problem. Zemlja je zagađena, otrovana i oguljena od srestava.

Stručnjaci mogu da se raspravljaju detaljima, ali tu nema pitanja da se nešto mora uraditi, ako mi želimo izbjeći užas.

Ali šta? Industriske nacije možda će se probuditi činjenicom da oni ne mogu nastaviti sa zatrovanjem, ali moderna tehnologija pored sebe ima čitav prostor jako zabačenog materijala. Tehnologija za održavanje predjela je pristupačna, ali je jako skupa, i narod izabira da pomogne tom u njihovom postignutom krugu. Napredak je njihova prednost; briga o predjelima može se odložiti. Svi govore "spasimo budućnost", ali ne ako to znači sad.

Sve nacije, male i velike, bogate i siromašne, na kraju se oslonjaju na hranu, vodu i vazduh za njihov opstanak.

Probuditi Se To Je Teško Uraditi

Ustanovljeno je da u 10 godina, 82 posto svjetskog stanovništva će živjeti u razvitim zemljama. Novodošlice u tehnološkoj trki pokušavaju da upotrebe mišiće i mnogi od njih već su okusili prvi nalet napretka. Dok rastu, oni će zahtijevati jedan jako veliki dio zemaljskih srestava.

U ovom pretrpanom svijetu, ni jedan narod ne može riješiti nezgode čak i unutrašnjosti svojih granica sami od sebe. Bogate nacije ne mogu jednostavno uzvući ljestve napredka za sobom i svoj pravedni izraz suzdržati. Gladni narod, očajan za hranu i oskrbom goriva, neće žrtvovati danas zbog sutra. Njihova kriza je sada.

Širom svijeta napor je potreban, da svi narodi pokazuju snošljivost, trpljivost, dobru volju, plemenitost i zajednički smisao. Ovo nije način s kojim svijet radi. Što će vjerovatno da se desi narodi će sa zajedničkim interesom biti povezani zajedno i istaknuti se i sačuvati najmanje njihov udio zemaljskog sredstva.

Podjeljeni Pašćemo

Već, područja trgovinskih skupova i ugovori se formiraju. To se već postiglo između Amerike i Kanade, u Istočnoj Aziji, Centralnoj Americi i Južnoj Americi, Južni Pacifik, Karibien, i značajnije, u narodima Evrope. Već od 1992, članovi Evropske Zajednice uklonili su trgovinske i carinske prepreke između njih, osnivajući ogromnu zajedničku trgovinu od više nego 320 miliona stanovnika. Tako postajući jedna od najveće ekonomske zajednice u svijetu kakva još nije postojala. Ali njihove otvorene granice obično znači brana protiv onih spolja. Ono ne bi trebalo, ali ekonomsko udruženje obično vodi u protivnost slobodne trgovine i trgovinske dozvole. Trgovinska zaštita vodi u trgovinski rat, i trgovinski rat je otvaranje stava prema vrućom ratu, ponekad to se nebi se trebalo događati u jednom neuklarno-naoružanom svijetu.

Ovo izgleda da je pravac s kojim smo mi krenuli. U koliko ne nađemo put da riješimo ovu razliku, mi se suočavamo da izgubimo napredovanje vijeka civilizacije. Mi moramo disciplinovati sami sebe. To će uzeti željeznu volju-ili željeznu pesnicu.

Historije je pokazala da ne uzme tako dugo za jedan nužni, ustrašeni svijet da postane još više sebičan i okrutan. U vreme krize, čak mnogi slobode-voljenici narod su voljni da predadu neka svoja prava i slobodu u interesu da sačuvaju

njihov način života i vrijednosti. Ovo može dovesti na vlast jednu formu uprave koja je nama poznata kao što je fašizam, gdje je sva moć-vojske, ekonomije, politike i čak vjere-je uzeta u ruke države. To nije privlačljiv način života da se zamišlja, specijalno kada sve ide jako dobro. Ipak moderna historija je pokazala da u krizi, narod se okreće k jakoj partiji, ili jakom čovjeku, da ih vodi.

Da bi sačuvali svoj napredak, neki narodi ili grupe naroda mogu ponove da traže da osnuju fašizam u godinama budućim. Fašistička vlast izgleda da može zvesti stabilnost i sačuva napredovanje onima koji prihvate takvu vlast dok oni koji pokušaju da se odupru postanu "neprijatelji države" i drsko se uvedu u liniju poslušnosti. Nacionalizam i vjera postanu alat sa kojim se manipuliše od strane vlasti, i historija je pokazala da patriotizam i pobožnost može biti jaka povezanost. Obična, iskrena osoba se zavede i bude odnešena sa strujom, pošto vlast izgleda da održava i čuva vrijednost i tradiciju kojoj je bilo prečeno. U ovoj uzbudljivoj dobro igranoj političkoj klimi, vrijednost i odanost umrljana i narod postane zastrašen, sposoban da izda prijatelja i čak člana familije da bi postigao odanost ili da se utopi u pobjedivačkom osjećaju.

Mnogi od nas nikad nismo bili u takvom položaju, i to more da izgleda nedokučivo. Prošli vijek vidio je tave događaje koji su pogodili mnogo kulturne i napredne države na zemlji, i Biblija nam govori da će se to opet dogoditi. Samo ovog puta na užasnoj svjetsko skali.

Kraj Slobode

Knjiga Otkrivenja opisuje ljudstvo obuhvaćeno sa takvom podpuno vladajućom silom. Kurva žena iz Otkrivenja prestavlja vlast koja diktira način kako svijet treba da radi. Oni koji pristanu da idu onako kako ona kaže živjeće i napredovaće. Ona će rukovati svojim autoritetom kroz vojsku i ekonomsku silu-somboličnu "zvijer". Uspostaviće svoju krutu upravu na svijet, odlučujući ko će živjeti, ko jede, ko pati, ko trguje. Ona će uzeti svoje mjerilo od okorenih uprava iz prošlosti. Odlučivaće ko će uzimati koja sredstva, ko će proizvoditi šta i gdje oni mogu da bace svoju zagađenu otpad. Biće drska i sposobna i dozvoliće nikakvu opoziciju.

To možda neće biti idealno, ali će možda izgledati samo jedan izlaz za podpuni propast svjetskog sistema. Tako, Biblija nam govori, većina svijeta će saradivati s tom upravom, dozvoljavajući "Babilonu" da kontroliše sav način života-ekonomije, politike, vojne, i vjerske.

"I učini sve (sibolična "zvijer") male i velike, bogate i siromašne, slobodnjake i robove, te im dade žig na desnoj ruci njihovoj ili na čelima njihovijem, da niko ne može ni kupiti ni prodati, osim ko ima žig, ili ime zvijeri, ili broj imena njezina" (Otkrivenje 13:16-17).

Ko će ispuniti ulogu ovog sna viđenju u budućnosti? Knjiga Otkrivenja je kao ekran. Zapisi su napisani, i glavnih osoba uloge uspostavljene. Ali prikazivanje još nije izabrano.

To u stvari nije namjera jednog svjesnog vode danas da postavi temelj takvoj nakazanosti. Oni su oprezni graditelji, rado prave planove za mirno, zakonoposlušnu budućnost koje obezbeđuje mir i napredak. Ali osnivači ne mogu stalno biti sigurni da će postati građevina od onog što oni planiraju.

Ova Biblijska proročanstva trabaju poslati jezivi znak upozorenja kroz hodnike sile danas. Narod današnjeg svijeta su kao životinje koje se mame u zamku. Oni

osjećaju pritisak koji ih vodi u novi pravac. Oni još uvijek mogu režati ili ujedati jedan drugoga, kad se njihova stara mržnja pojavi. Oni ne shvaćaju da se oni vode na rub propasti.

Iza žene koja jaši na zvijeri je druga sila-zlo namjera Sotone. Ovo je njegov najbolji pokušaj da zavede čovječanstvo, upotrebljavajući vjeru, politiku, ekonomiju i vosjnu silu sa kojom on može upravljati sudbinom svijeta k njegovom vlastitom kraju. On ima samo jedan cilj. U Vrtu Edemskom, on je pokušao zamrsiti Božiji plan. Još jednom, u Babilonu velikom, Sotona je na pozornici. On nikad nije bio toliko napastan-ili jako opasan. On je uspio da zavede cijeli svijet (Otkrivenje 12:9).

Bog Posreduje

Kroz vjekove, Bog je dozvolio čovječanstvu da prave greške. Ali, kao budan otac, On nikad nije skinuo svoj pogled sa nas, jer On nikad nije izgubio uvid zašto nas je stvorio.

Kad svijet bude stenjao pod jarmom Babilona velikog, to će biti vrijeme za Boga da dođe i spasi nas. Čovječanstvo, zavedeno od Sotone, možda će misliti da tu nije bilo drugog izlaza već samo pokornost ovom krutom sistemu, u kome ljudstvo može preživjeti, ali sloboda, milost, ljubav i istina ne može.

Tako, ješ jednom, Bog će posredovati u aferi Babilona. "I poslije ovoga vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, koji imaše oblast veliku; i zemlja se zatrese od slave njegove. I povika jakim glasom govoreći 'pade, pade babilon veliki, i posta stan đavoljima, i tamnica svakome duhu nečistome, i tamnica sviju ptica nečistijeh i mrskijeh, jer otrovanijem vinom kurvarstva svojega napoji sve narode. I carevi zemaljski s njom se kurvaše, i trgovci zemaljski obogatiše se od bogastva slasti njezine'" (Otkrivenje 18:1-3).

Babilon veliki možda je bio svirep sa svim onima koji su se suprostavljali, ali ona je uradila svijet da napreduje koji su prihvatili njezin sistem. Ona je dala svijetu ekonomski, politički i vjerski plod koji je svijet izabrao u Edenskom Vrtu. Za one koji nisu mogli da vide kroz njeno zavodenje, Babilon je izgledao kao posljednja nada da se sačuva civilizacije. Bog ju je odsjekao od onog što je izgledalo veliko njeno postignuće. To će izgledati kao katastrofa.

"I zaplakaće i zajaukati za njom carevi zemaljski koji se s njom kurvaše i bjesniše, kad vide dim gorenja njezina, iz daleka stojeći od straha muka njezinije i govoreći, 'jaoh! Jaoh! Grade veliki Babilone, grade tvrđi, jer u jedan čas dođe sud tvoj'" (Otkrivenje 18:9-10).

To će značiti propast svjetskog ekonomskog sistema. "i trgovci zemaljski zaplakaće i zajaukati za njom, što njihovijeh tovara niko više ne kupuje" (stih 11). Babilon je organizovao trgovinu u "zlata i srebra i kamenja dragog i bisera i uzvoda i porfirw i svile i skerleta, i svakog mirisnog drveta, i svakojakih sudova od fildiša, i svakojakih sudova od najskupljeg drveta, mjedi i gvožđa i mermera; i cimeta i tamjana i mira i livana, i vina i ulja, i nišesteta i pšenice, i goveda i ovaca, i konja i kola, i tjelesa od ljudi čovječijih- znači roblje (stih 12-13).

Internacionalna trgovina u modernom svijetu postala je jedna široko zapletena mreža. Masivni detalji su urađeni sa udarom u dugme. Bogastvo visi na ravnoteži, i poruke putuju tamo i amo između kompjutera sa brzinom svjetla. Tovari se prodavaju, preprodavaju, svraćaju i odvrćaju opet, čak dok veliki brodonosioci i tankeri plove okeanima.

Onda, u jednom gadmom momentu, ekran pocni, telefoni prestanu zvoniti, teleksi više ne lupetaju, dok zamršenost vlada, pažljivo kontrolisana, bez milosti postavljena mreža posljednjeg Babilona velikog od jednom prestade da radi.

Nije čudo, onda, da “trgovci ovih stvari koji su se obogatili od nje, i stajaće iz daleka od straha mučenja nezina i govoriće jaoh! Jaoh! grade veliki koji je bio obučen u svilu i profiru i skerlet, i nakićen zlatom i kamenjem dragijem i biserom. Jer u jedan čas pogibe toliko bogastvo! I svi gospodari od lađa, i sav narod u lađama, i lađari, i koji god rade na moru, stadoše iz daleka. I vikahu, vidjevši dim gorenja njezina, i govorahu: ‘ko je bio kao ovaj grad veliki?’ I baciše prah na glave svoje, i povikaše plačući i ridajući govoreći, ‘jaoh! jaoh! grade veliki u kome se obogatiše svi koji imaju lađe na moru od bogastva njegova, jer u jedan čas opustje” (Otkrivenje 18:15-19).

Svakako, samo neprijatelj čovječanstva želi ovo da vidi sve uništeno. Stoga kad se Isus Hristos vrati da preduzme vlast nad upravom ovog svijeta i uspostavi carstvo Božije, On neće u početku biti prihvaćen kao oslobodioc. On će izgledati kao otimač, drga prijetnja kojoj se treba suprostaviti i suzbiti. Što je u stvari najveći dan u historiji smatra će se kao nesreća. Hristos će se vratiti da uspostavi novog svijeta vlast mira, ljubavi, saradnje i sloge između svih naroda svijeta. Na kraju ove nove ere nade izgledaće kao kraj svijeta. Sotona će uraditi svoj rad dobro.

Babilonski Posljednji Pad

Ništa se ne može spasiti iz ove grabežljive, sebične, drske, zle kraljevine. To je sve oprečno svemu onome za koje Isus Hristos stoji-oprečno sveme onom što On planira da postigne kad On obnovi svijet. Babilonski sistem mora se očistiti sa zemlje jednom i za uvijek. Tako, simbolično, “I uze jedan anđeo jak kamen nelaki, kao kamen vodenični, i bacu i more govoreći, ‘tako će sa hukom biti bačen Babilon grad veliki, i neće se više naći” (Otkrivenje 18:21).

Babilon kao sistem neće tako lako nestati. To će uzeti vremena dok njegova uspomena se ne izgubi pošto je on zaveo put života, politike, ekonomije, vjere, i rukovanje sa problemima između naroda i pojedinaca koje je oprečno Božijem putu. To je bio put života zasnovan na ljudskom shvatanju i ljudskom razumjevanju, pomagan i podbadan sa izopačenim mislima Sotone. To je trajalo na zemlji od dana Edonskog Vrta i ne može se preokrenuti preko noći.

Hristos ne može i ne želi da podiže Svoje novo društvo na temelju starine. On ne želi da upotrebljuje njen sistem, njenu upravu, njenu naviku ili njene običaje. Oni koji su bili zavedeni u otegnuti stari sistem trebaće biti ponove učeni. Hristos će započeti iznova, sa novim upraviteljima koji su se učili, kroz vjekove, da misle ko što On misli, i koji su dokazali da će oni biti nadležni i odani u davanju i izvođenju zakona Božijega.

Gdje će On naći takav narod u svijetu koji je bio podpuno zaveden od Sotone?

Glava četvrta “Izidite Iz Nje, Narode Moj”

Biblija nas upozorava da ne budemo dio kraj-vremena Babilona. Kako možemo mi da izbjegnemo njen privlačljivi priziv?

Dvije žene su opisane u simbolu knjige Otkrivenja. Jednu smo već sreli-pokvarenu, lukavu, nevjernu kurvu, koja sjedi na zvijeri, zavodeći uprave svijeta da slijede njezin put. Druga ne može biti tako tegotna. Ona je nevina mlada, mnogo proganjana ali stalno strpljiva i uzorna, marljivo pripremljena za udaju. Ona predstavlja duhovni narod Boži koje je On pozvao iz svakog doba. Oni su pobjedili svoj grijeh, i naučili se da žive u poslušnosti i slozi s zakonom Božijim. Knjiga Otkrivenja govori nam da će oni biti vaskrsnuti na Hristovu dolasku, da žive i vladaju zajedno s Hristom hiljadu godina (Otkrivenje 20:4).

Sotona mrzi ovu ženu. Njen lični opstanak je prijetnja njemu. On je progoni bez milosti gdje god mu se pojavi prilika. Kako se kraj približava, on pokušava očajnički da je odvraća od njene vjernosti njenom budućem mužu, Mesiji ili Isusu Hristu, i da je utopi u svoj sistem.

Kroz vjekove, mnogi od onih koje je Bog pozvao da slijede Njegov put pomrli su, ponekad očajno umrijeti, zbog njihove vjere. Oni očekuju vaskrsnuće na Hristovu povratku, njihov spas obezbeđen. Mnogi su danas živi, i mnogi će još biti pozvani. Ništa ne bi dalo Sotoni veće zadovoljstvo kroz njegovo doba-dugi pokušaj da pokvari Božiji plan, nego da zavede kraj vremena duhovni narod Boži, i da ih učini dio Babilona velikog.

Stoga, oni će se suočiti sa jednim od najvećih iskušenja nego bilo koji od Božijeg naroda koji su ikad bili suočeni.

Sotona, mi čitamo u prvoj knjizi Mojsije je ograničen, ali lukav i uvjeritelj. On je lukavo zaveo Evu. Sotona se suočio s ljudima u knjizi Otkrivenja buntovan, osvetljiv i srdit "znajući da vremena malo ima" (Otkrivenje 12:12). On treba da radi brzo prije nego njegova zavodjenja dođe kraju. Dok ima još onih na zemlji koji su vjerni Bogu, i gledaju u Njega kao vođu, nadahnuće i spasenje, on osjeća da tu ima još vremena i mogućnosti da smete Božiju namjeru. To neće sprečiti Hristovu pobjedu, ali će to uzdrmati pobjedu.

Otvoreno proganjanje nastoji da učvrsti Božiji narod. Sotonsko najbolje oružje stalno je bilo prevara. Kako, onda, on može uništiti kraj-vremena Boži narod? On ih može odvesti od njihovog poziva i njihove obaveze kroz pametnu zamku.

Ubiti Ih Sa Dobrotom

Za vrijeme nekoliko prošlih decenija, većina od nas koji živimo u razvijenom svijetu ubirali smo jedan određeni udoban život i napredak kao nikada ranije. Što se nekad u prošlo vrijeme moglo smatrati visina raskoši sad mi to uzimamo za ništa. Jučerašnja divota današnji je maleni nakit. Napredak i udobnost nisu pogrešni sami od sebe, pošto je to volja Božija da budemo dobri i zdravi (3. Jovanova 2). Ali ne ako to znači zloupotreba onog što je pravo.

Babilon veliki, kako je opisan u Otkrivenju bi će privlačljiv. Oni koji se pokore produžice da uživaju plod napredka. Oni koji odbace Babilon i njen put bi će izbačeni van, ostavljeni da se sami snalaze, i da rizikuju proganjanje, ropstvo, čak i smrt-pošto je svemogućći sistem drzak prema onima koji mu se suprostave.

Ipak oni koji poznaju istinu ne smiju popustati. Ovo je opit s kojim je suočena ova posljednja generacija naroda Božijega. Oni su crkva podignuta na temelju apostola i proroka, pozvanih da pobjede njihov grijeh, Sotonu i svijet, dok se pripremaju da žive u upravljaju zajedno sa Isusom Hristom. Kao Danilo, koji je

izdržao pritisak Navuhodonosorova Babilona, oni trebaju ostati vjerni svom pozivu i njihovom Bogu dok babilon kontroliše svaki način života oko njih.

Tako, dok velika kurva sjedi na njenoj zvijeri, gurajući svijet k rubu propasti, Bog je rekao svom narodu, "Izidite iz nje, narode moj, da se ne pomješate u grijeh njezine, i da vam ne naude zla njezina" (Otkrivenje 18:4).

Ovo možda nije lako za narod naviknut raskošu i udobnosti. Oni su došli očekivajući slobodu i trpljivost, i čak to prihvatili kao obično. Možda su oni došli do zaključka da njihov visoki životni standard je blagoslov od Boga, prirodni postupak njihove vjere u Njega. Dok narod oko njih trguje po njihovom principu i duševnost nekoliko godina matrijalizma, da li će kraj-vremena generacija Crkve imati vjeru i ubjedenje da se sačuvaju? Suočeni s povećanim pritiskom, da li će bogati, najveći materijalni Hrišćani koji su ikad živjeli biti sposobni da se suoče sa siromaštvom, postanu društveni otpad, i izdrže progono kao oni koji su ranije njih živjeli u vjeri što su četo radili?

Isus Hristos je obećao da će ih podržati, da će snabdjevati njihovu potrebu, i čak da će ih zaštititi od potpunog zla u kraj-vremena događaja. Da li će oni tražiti to obećanje i izdržati do kraja? "Ali sin čovječiji kad dođe hoće li naći vjeru na zemlji?" pitao je Isus u Luka 18:8.

To će ovisiti o odluci koja se sada odlučuje. Duhovni mišići, kao fizički, ne mogu se napraviti od jednom. Kad Babilon veliki zavlada na zemlji, to može biti suviše kasno da se odpočne postizati vjera izdržljivosti. Zbog toga je Isus rekao Crkvi da bude stalno na oprezu, i da se ne oslonja na materijalno bogastvo.

Biblija ističe da niko ne zna tačno vrijeme dan ili čas Isusa Hrista posljednje posredovanje u aferi čovjeka, ipa tu ima nogih obilježja da pojava Babilona neje tako daleko. Bilo bi ludo de se ignoriše.

Priča Babilona je ozbiljna jedna stvar. Stari grad iza Mesopotamske ravnice došla je da predstavi ljudsko društvo koje se odvojilo od Boga. To je bilo u oboje, vrhunac ljudskog postignuća, i vodenički kamen oko njegova vrata. Kad anđel uzme taj vodenički kamen i simbolično baci Babilon veliki u morsku dubljinu, veliki teret skinuće se sa ljudske civilizacije.

Kad se Isus Hristos vrati, on će zamjenuti to sa carstvom koje Biblija nam kaže da će ostati do vijeka (Danilo 2:44). Pod Njegovom čvrstom ali nježnom upravom, narodi i nacije cijelog čovječanstva odpočeće raditi zajedno, u zajedničkom povjerenju i saradnji, za veliku svrhu za koju smo mi svi stvoreni.

Kraj.

